

Notat

Udvalget for Videnskab og Teknologi
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

26. april 2005

- ./ Til udvalgets orientering fremsendes hermed høringsnotat vedrørende lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

Med venlig hilsen

Helge Sander

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

Bredgade 43
1260 København K
Telefon 3392 9700
Telefax 3332 3501
E-post vtu@vtu.dk
Netsted www.vtu.dk
CVR-nr. 1680 5408

Sagsnr. 39263
Dok-id 345544

Internationalt og Telepolitisk
Center

Kristina Vikkelsø Tranders
Telefon 33 95 40 12
Telefax 72 26 55 77
E-post kvt@vtu.dk

Høringsnotat

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling sendte den 8. marts 2005 udkast til ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet i høring.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

I dette notat kommenteres høringssvarene, og ministeriets bemærkninger til høringssvarene gives under følgende overskrifter:

1. Indledning
2. Generelle og principielle bemærkninger + kommentarer til disse
3. Specifikke bemærkninger + kommentarer til disse

1. Indledning

På et samråd i Udvalget for Videnskab og Teknologi i januar 2005 var der politisk opbakning til at gennemføre en ændring af reglerne i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet vedrørende bindingsperioder. Ændringen skulle sikre den nødvendige klarhed i spørgsmålet om kompetencefordelingen på området.

Baggrunden for beslutningen var den vedvarende debat om kompetencefordelingen mellem Konkurrencestyrelsen og IT- og Telestyrelsen omkring bindingsperioder på teleområdet. Af hensyn til såvel branche som forbrugere blev det besluttet, at de to ressortministerier i fællesskab skulle skabe klarere lovgivningsmæssige rammer for kompetencefordelingen.

Videnskabsministeriet har derfor udarbejdet den del af det udsendte ændringsforslag, der vedrører bindingsperioder, i samarbejde med Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Det udsendte forslag indeholder endvidere en nødvendig justering af reglerne om Frit Operatørvalg og småforbruger- abonnementer. Justeringen er foreslået, både af hensyn til reguleringens EU-konformitet og for at opnå en mere hensigtsmæssig regulering.

2. Generelle og principielle bemærkninger

De indkomne generelle bemærkninger til forslaget vedrører hovedsagelig to emner:

- Lovgivningsprincipper
- Forslag til yderligere ændringer i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

2.1. Lovgivningsprincipper

TI understreger, at det er uacceptabelt, at der lovgives, grundet konflikt mellem to styrelser. Telia tilslutter sig dette. TDC bemærker ligeledes, at der er tale om en vidtgående konsekvens for at løse en kompetencestrid, som efter selskabets opfattelse burde kunne løses i praksis via samarbejde mellem de to involverede myndigheder.

TI bemærker, at det fremsatte lovforslag efter TI's opfattelse kan komme til at danne en beklagelig præcedens for løsning af konflikter mellem to styrelser og deres ressortområder ved hjælp af særlig lovgivning udarbejdet specielt med henblik på at løse et enkelt problem, frem for opbygning af et reelt samarbejde, hvor spørgsmål søges løst undervejs ved forhandling.

TI stiller sig navnlig uforstående overfor den valgte løsningsmodel for konflikten mellem de to styrelser når henses til de tilkendegivelser, både i medierne og under et møde med IT – og Telestyrelsen og Konkurrencestyrelsen med deltagelse af branchen, om det fremadrettede gode samarbejde de to styrelser imellem.

Endvidere bemærker TI, at det af en udtalelse fra Justitsministeriet fremgår, at den endelige fortolkning af de omhandlede retsregler henhører under domstolene, hvorfor det er endnu mere uforståeligt, at der foreslås ændret lovgivning som løsning.

TI finder den foreslåede lovgivning særligt bekymrende i forbindelse med de nye regulatoriske rammer, hvorefter IT – og Telestyrelsen med en række afgørelser på enkeltmarkeder fastlægger reguleringen, men hvor Konkurrencestyrelsen stadig har kompetence til, at definere delmarkeder og træffe afgørelser ud fra den gældende Konkurrencelovgivning. Med det betydelige omfang og den stadig større kompleksitet reguleringen har antaget, forventer TI flere sager af samme art, hvor detaillovgivning vil blive foreslået som løsningsmodel.

TI bemærker desuden, at branchen generelt ikke ønsker yderligere regulering af teleområdet, som i forvejen allerede er meget detailreguleret.

Kommentar

Indledningsvis skal Videnskabsministeriet bemærke, at det fremsendte udkast til lovforslag har til formål at skabe den nødvendige klarhed omkring kompetencefordelingen vedrørende bindingsperioder på telemobilområdet.

Det er rigtigt, at der, som nævnt i flere høringssvar, er etableret et tæt samarbejde mellem de to involverede styrelser, og det er naturligt, at eventuelle kompetencespørgsmål afklares løbende i samarbejdet mellem de to myndigheder.

Men da uklarheden omkring netop bindingsperioder har været så stor, er der behov for en lovgivningsmæssig afklaring.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

Videnskabsministeriet skal samtidig understrege, at løsningen af det konkrete problem ikke kan tages som udtryk for en generel tendens til yderligere regulering på teleområdet.

Den telepolitiske målsætning om fortsat deregulering, der hvor markedet er modent, ændres således ikke af, at der på dette område har været et behov for yderligere klarhed.

2.2. Øvrige ændringsforslag

Telia bemærker, at selskabet uafhængigt af de foreslåede ændringer er blevet opmærksom på en række problemer vedrørende IT- og Telestyrelsens muligheder for at gennemtvunge afgørelser efter lovens § 65 overfor operatører, som nægter at efterkomme sådanne afgørelser. Bestemmelsen indeholder utilstrækkelig hjemmel til iværksættelse af sanktioner, som effektivt kan sikre efterlevelse af IT- og Telestyrelsens afgørelser efter § 65.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

Telia opfordrer til, at VTU tilføjer en yderligere ændring i lovforslaget om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. Denne ændring bør præcisere IT- og Telestyrelsens hjemmel til med probate midler at formå uvillige operatører til at efterleve IT- og Telestyrelsens afgørelser således at de ikke opretholder krav for gennemførelse af samtrafik, der er i strid med loven.

Kommentar

Videnskabsministeriet har noteret sig Telias opfordring til at ændre reglerne omkring afgørelser efter § 65. Videnskabsministeriet skal dog henholde sig til, at den foreslåede ændring ikke ligger inden for sigtet med det udsendte lovforslag.

Spørgsmålet om ændring af § 65 må således tages op i anden sammenhæng og gøres til genstand for en særlig høring før en eventuel ændring.

3. Specifikke bemærkninger

De specifikke bemærkninger i de indkomne høringssvar grupperer sig under følgende emner:

- Bindingsperiode
- Frit operatørvalg
- Småforbruger- abonnement

3.1. Bindingsperioder

3.1.1 Generelle bemærkninger til forslaget om bindingsperioder

Følgende har haft bemærkninger til dette punkt:

TI, Telia, Økonomi- og erhvervsministeriet, 3.

TI bemærker, at lovforslaget både i forhold til liberalisering og i international sammenhæng er et tilbageskridt, og at andre lande, som Danmark normalt sammenligner sig med, ikke har tilsvarende regulering.

Desuden bemærker TI, at der generelt i lovtæksten ikke er den fornødne klarhed.

TI bemærker tillige, at forbrugerinteresserne allerede er varetaget ved telebranchens aftale om ”Retningslinier for god markedsføringskik på teleområdet”.

TI bemærker ligeledes, at branchen ikke er enig i de konsekvenser af lovforslaget, som opstillet i skematisk form, idet det bl.a. bemærkes, at lovforslaget har store økonomiske konsekvenser. 3 tilslutter sig dette og oplyser, at reguleringen vurderes konkret at koste selskabet 50 mio. kr. i mistet fortjeneste.

Omkring de administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget for erhvervslivet har 3 noteret sig ministeriets bemærkninger om det administrative aspekt. 3 har tillige noteret sig, at ministeriet ikke nærmere har beskrevet de økonomiske konsekvenser af lovforslaget for erhvervslivet, når bortses fra forsyningspligtudbyderen.

TI bemærker derudover, at der ikke er foretaget de nødvendige konsekvensrettelser i teleloven med den forslåede ændring.

Telia finder lovens bemyndigelser mere vidtgående, end der er sagligt belæg for, og mere uklar end nødvendigt med hensyn til, hvad det er for udstyr, man vil lade være omfattet.

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

Økonomi- og erhvervsministeriet bemærker, at der i forslagets § 1, stk. 1, nr. 3 er indsat slutsætningen ”...der anvendes til mobilkommunikationstjenester”. Som konsekvens heraf bør der to steder i forslaget til § 11, stk. 1, indsættes sætningen ”,der anvendes til mobilkommunikationstjenester,” (i linie 2 efter ”... forpligtede udbydere af teleterminaludstyr” og i linie 4 efter ”...aftaler om levering af teleterminaludstyr”) således, at bestemmelsen formuleres som følger:

”§ 11. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling kan fastsætte regler med henblik på at forpligte udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, til at sikre grundlæggende brugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, til slutbrugere, herunder nærmere regler om maksimale bindingsperioder i forbindelse med faciliteter i teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester.”

Af samme grund bør der i lovforslaget på side 13 under bemærkningerne til forslaget til § 11) indsætte sætningen ”der anvendes til mobilkommunikationstjenester” i afsnit 3, linie 6 efter ”udbyder af teleterminaludstyr” og i afsnit 3, linie 12 efter ”udbyder af teleterminaludstyr”.

Kommentar

For så vidt angår bemærkningerne om, at dette lovforslag er et tilbageskridt i forhold til deregulering af teleområdet, skal ministeriet understrege, at nærværende lovforslag ikke er udtryk for en generel tendens i retning af yderligere regulering af teleområdet. Der er blot tale om, at en u hensigtsmæssig uklarhed har krævet afklaring. Der henvises i øvrigt til ministeriets kommentarer til afsnittet 3.1.3. nedenfor om teknologineutralitet.

For så vidt angår bemærkningen om, at forbrugerinteresser allerede varetages med den indgåede aftale om prisgennemsigtighed, skal Videnskabsministeriet bemærke, at det fremsendte lovforslag ikke har til hensigt fastlægge bindingsperiodens længde. Der henvises i øvrigt til ministeriets kommentarer til punkt 3.1.5 nedenfor om bindingsperiodens længde.

Flere høringssvar giver udtryk for skepsis over for ministeriets vurdering af økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget. Det nævnes i den forbindelse, at der forventes store økonomiske konsekvenser.

Videnskabsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at det fremsendte forslag for så vidt angår bindingsperiodereguleringen, alene vedrører kompetencefordelingen mellem myndigheder. Den materielle regulering er derimod ikke berørt af forslaget. Det er derfor ikke ministeriets vurdering, at forslaget på dette punkt vil have store økonomiske konsekvenser, som det anføres.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

Videnskabsministeriet tager såvel TI's bemærkninger om, at der er behov for konsekvensrettelser i den øvrige telelovgivning, samt Økonomi- og Erhvervsministeriets lovtekniske bemærkninger, til efterretning.

3.1.2. Kompetencefordeling vedr. bindingsperioder

Følgende har haft bemærkninger til dette punkt:

Forbrugerstyrelsen, Dansk Handel & Service, Forbrugerrådet, Forbrugerombudsmanden, 3, TDC, DANSK IT.

Forbrugerstyrelsen finder det positivt, at der med lovforslaget tilsigtes at skabe større klarhed over kompetencefordelingen og reglerne på området, navnlig i forhold til bindingsperioder.

Dansk Handel & Service finder det ligeledes positivt, at det med lovforslaget bliver skabt klarhed over, hvilket lovgrundlag der skal anvendes i reguleringen af maksimale bindingsperioder ved salg af SIM-låst teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester. Forbundet kan dermed tilslutte sig forslagets intention om at afklare den retslige usikkerhed, der blev skabt med Konkurrencerådets afgørelse i efteråret 2004. Dansk Handel & Service finder det positivt, at der nu skabes klarhed over branchens markedsvilkår.

Dansk Handel & Service er endvidere tilfredse med, at der slås fast, at det er telelovgivningen, der skal regulere bindingsperioderne i forbindelse med salg af SIM-låst teleterminaludstyr, der kan benyttes til mobilkommunikation.

Forbrugerrådet finder det meget glædeligt, at der nu er taget initiativ til, at der skabes den nødvendige klarhed om kompetence og regler på dette område.

Forbrugerombudsmanden anerkender, at der nu er taget initiativ til, at gøre op med uklarhederne på området, og tiltræder den kompetencefordeling, der er anført i lovforslaget.

3 bemærker, at det er glædeligt, at kompetencespørgsmålet bliver afklaret ved den nu foreslåede lovændring. 3 stiller sig imidlertid uforstående overfor, at et konkurrenceretligt spørgsmål overgår til et regi, hvor de konkurrencemæssige kompetencer ikke umiddelbart synes at være naturligt til stede.

TDC bemærker, at selskabet forstår, at sigtet med den foreslåede præcisering af telelovens § 1 og udvidelsen med § 11 skal ses i lyset af den kompetencestrid, der har været og fortsat synes at være mellem Konkurrencestyrelsen og IT- og Telestyrelsen. TDC finder dog, at bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og nr. 2 giver anledning til tvivl om graden af præcisering, som udkastet vil indebære.

Det fremgår således af udkastets side 8, at *"lovforslaget sikrer, at sager om anvendelse af SIM-lås m.v. ved udbud af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationsudstyr skal behandles efter telelovgivningen"*. Det fremgår dog samtidig, at *"Reglerne i konkurrenceloven vil dog stadig i princippet finde anvendelse"*.

DANSK IT påpeger ligeledes den manglende klarhed i den foreslåede ændring illustreret af, at det i bemærkningerne til lovforslaget (side 13 øverst) anføres, at bindinger i teleterminaludstyr, der ikke anvendes til mobilkommunikationstjenester, fortsat skal bedømmes efter konkurrenceloven *samtidig* med at sådanne bindinger vil kunne være omfattet af udbudsbekendtgørelsens regulering om indirekte bindinger.

TDC anfører, at denne beskrivelse af retstilstanden følger af den gældende telelovgivning, og det er derfor uklart, hvad præciseringen reelt indebærer af ændringer. Det kan således ikke efter ovennævnte beskrivelse udelukkes, at der efter konkurrenceloven kan træffes en afgørelse, hvorefter bindingsperioder skal være kortere end seks måneder eller at bindingsperioder slet ikke må anvendes.

TDC finder det på den baggrund misvisende, når det af bemærkningerne fremgår, at *"I praksis vil alle spørgsmål om bindingsperioder og SIM-låse etc. således skulle behandles af IT- og Telestyrelsen"*. Hertil kommer, at udkastet begrænser præciseringen til alene at omfatte teleterminaludstyr på mobilområdet. Det er TDC's opfattelse, at der således fortsat består den hidtidige uklarhed om kompetencegrundlaget mellem de to myndigheder i henseende til bindingsperioder m.v. på fastnetområdet.

TDC finder desuden, at det må følge af princippet om *lex specialis*, at der ved fastsættelsen af regler på teleområdet om bindingsperiode må være gjort udtømmende op med reguleringen af bindingsperioder, og at det således vil være udelukket at fastsætte både lempeligere og skærpede krav for bindingsperioder efter konkurrencelovgivningen.

TDC mener, at såfremt forslaget opretholdes, bør bemærkningerne ændres, så det klart fremgår, at det alene er IT- og Telestyrelsen, der efter lovændringen vil have kompetence til at tage stilling til spørgsmål om bindingsperioder m.v., da der ellers fortsat vil være uklarhed om kompetencefordelingen mellem de to myndigheder.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

Kommentar

Videnskabsministeriet har noteret sig, at der generelt er tilfredshed med den foreslåede præcisering af kompetencefordelingen.

Det er ministeriets opfattelse, at præciseringen imødekommer behovet for yderligere klarhed.

Videnskabsministeriet har dog noteret sig, at TDC i deres høringssvar har givet udtryk for tvivl om graden af den præcisering, som udkastet vil indebære, idet reglerne i konkurrenceloven stadig i princippet vil finde anvendelse.

Videnskabsministeriet skal id en forbindelse bemærke, at der ikke med lovforslaget ændres i den generelle regulering i konkurrenceloven. Den i princippet parallelle kompetence forventes dog ikke at give anledning til uklarhed, idet Konkurrencestyrelsen ikke i praksis vil gribe ind over for aftaler om SIM-lås m.v., som indeholder en bindingsperiode under det loft, der fastsættes i medfør af bemyndigelsen i dette lovforslag.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

Videnskabsministeriet har desuden noteret sig, TDC's og DANSK IT's bemærkninger om, at forslaget ikke til fulde skaber klarhed på området, blandt andet fordi det kun drejer sig om mobilområdet.

Ministeriet skal i den forbindelse henholde sig til ministeriets kommentarer til punkt 3.1.3 nedenfor om teknologineutralitet.

Derudover skal ministeriet bemærke, at det er ministeriets opfattelse, at det tætte samarbejde mellem Konkurrencestyrelsen og IT- og Telestyrelsen, sammenholdt med den lovgivningsmæssige præcisering, vil sikre mod tilsvarende problemstillinger i fremtiden.

3.1.3. Teknologineutralitet

Følgende har haft bemærkninger til dette punkt:

DANSK IT, Forbrugerrådet, TI, Telia.

DANSK IT er forundret over, at det udsendte udkast til lovforslag, der giver ministeren for videnskab, teknologi og udvikling mulighed for at fastsætte regler om maksimale bindingsperioder i forbindelse med faciliteter i teleterminaludstyr, alene vedrører ”teleterminaludstyr, der anvendes til *mobil* kommunikationstjenester”.

Efter DANSK IT's opfattelse vil den foreslåede ændring kun skabe klarhed på ganske kort sigt, mens der på lidt længere sigt kan forventes endnu større uklarhed om hvilket regelsæt og hvilken myndighed der skal afgøre spørgsmål om bindingsperioder.

DANSK IT bemærker, at med begrænsningen til mobiludstyr sikrer forslaget ikke teknologineutralitet, som ellers hidtil har været et nøgleord i dansk teleregulering. Teknologineutraliteten skal sørge for, at lovgivningen ikke bliver forældet i takt med den teknologiske udvikling og skal samtidig modvirke

utilsigtet konkurrenceforvridning mellem forskellige teknologier.

DANSK IT forventer desuden, at den foreslåede teknologispecifikke formulering vil blive problematisk i forbindelse med fremtidig konvergens, idet der kan opstå situationer, hvor det ikke er åbenlyst, om der er tale om *mobilstyr* eller ej.

DANSK IT anbefaler på baggrund af ovenstående Videnskabsministeriet at ændre udkastet til lovforslag, således at alle former for vilkår, faciliteter m.v. uanset teknologi, der direkte eller indirekte har som virkning, at forbrugerne oplever at blive bundet til det samme teleselskabs net, behandles efter samme regelsæt og af samme myndighed – IT- og Telestyrelsen.

Forbrugerrådet finder det uhensigtsmæssigt, at lovændringen eksplicit sonderer mellem kommunikationstjenester og *mobilkommunikationstjenester*.

Forbrugerrådet bemærker således, at det må være et selvstændigt mål, at lovgivningen så vidt muligt gøres teknologineutral, da det må forventes at konvergens mellem teknologierne fordrer ensartede rammebetingelser.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

TI bemærker, at det ikke står klart hvad der menes med ”terminal udstyr der anvendes til mobilkommunikationstjenester”, at der ikke er taget højde for en dynamisk udvikling på markederne for tjenester og terminaler, at forslaget ikke er teknologi-neutral, og at det går imod tankegangen om konvergente tjenester.

Telia bemærker, at forslaget er mere begrænsende i forhold til konvergensudviklingen end, hvad der er klogt. Selskabet finder, at man har bidt sig fast i forestillingen om en klassisk mobiltelefon og et klassisk telefonabonnement og lovgiver generelt ud fra dette uden hensyn til den udvikling, vi allerede kan se. Telia tilslutter sig i øvrigt TI's bemærkninger.

Kommentar

En del af de afgivne høringssvar bemærker, at der i det udsendte lovforslag ser ud til at være en fravigelse af det princip om teknologineutralitet, der ellers forfølges i telereguleringen.

Videnskabsministeriet skal hertil bemærke, at forslaget ganske rigtigt ikke er teknologineutralt, og ministeriet erkender, at dette kan give anledning til nogle ulemper.

Baggrunden for den valgte løsning er dog, at der på dette punkt er flere – modsatrettede – hensyn at tage. Der er på den ene side set et hensyn til fremtidssikring og teknologineutralitet, og på den anden side set et hensyn til ikke unødigt at udvide telereguleringen jf. også den telepolitiske aftale.

Det fremsendte forslag til lovændring er udtryk for et valg mellem disse hensyn.

3.1.4. Reguleringens omfang – terminaludstyr

Følgende har haft bemærkninger til dette punkt:

Forbrugerstyrelsen, ITB, 3, TI, TDC.

Forbrugerstyrelsen har hæftet sig ved, at lovforslaget omfatter enhver form for binding af forbrugerne, der betyder, at de tvinges til, eller i praksis kun kan anvende et bestemt selskab, og at også andre faciliteter end anvendelsen af SIM-lås vil kunne reguleres.

ITB mener generelt, at lovforslagets indhold, dels vil være skadeligt for konkurrencesituationen på mobilmarkedet, dels er uigennemtænkt for så vidt angår konsekvenserne for markedet for teleterminal- og IT-udstyr i bred forstand.

ITB finder, at lovforslagets potentielle konsekvenser for teleterminalmarkedet i bred forstand kræver en mere omfattende analyse. ITB mener, at lovforslaget vil have en række utilsigtede og u hensigtsmæssige konsekvenser for salg af en bred vifte af helt eller delvist mobilt udstyr.

ITB nævner som et oplagt eksempel på utilsigtede og u hensigtsmæssige konsekvenser, at der allerede i dag indgår SIM-kort og mobilnet-opkobling i en række andre udstyrstyper end traditionelle mobiltelefoner, for eksempel i PDA'er, visse bærbare PC'er m.v. Konvergens-udviklingen vil indebære, at der fremover kommer endnu mere udstyr med kombinerede funktioner og funktionalitet på markedet. ITB går ud fra, at det ikke er hensigten at regulere vilkårene for salg af disse former for udstyr.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

ITB er samtidig uforstående overfor, at der skulle være behov for en langt snævrere bindingsmæssig regulering af salg af mobilt teleterminaludstyr end det f.eks. er tilfældet m.h.t. salg af udstyr som vaskemaskiner, tv og radio og en række andre former for forbrugerelektronik, ligesom det forekommer ubegrundet, at der skulle være behov for en særlig stram regulering af tele-abonnementer, sammenholdt med en række andre abonnementer på f.eks. aviser og blade, forsikringer, bank-aftaler m.v.

ITB bemærker endvidere, at lovforslaget ikke alene åbner for regulering af salg og markedsføring overfor private forbrugere, men tillige overfor erhvervsdrivende brugere. Også her går ITB ud fra, at det ikke er hensigten at regulere erhvervmæssigt salg, hvorfor hjemlen er overflødig.

Efter ITB's opfattelse bør der som minimum foretages en langt klarere og snævrere afgrænsning af de former for salg og de typer terminaludstyr, der forudsættes omfattet.

Både TI og TDC finder det problematisk, at lovforslaget medfører en markant udvidelse af lovens anvendelsesområde, idet forslaget genindfører en telespecifik regulering af teleterminaludstyr, der er i modstrid med det generelle ønske om at reducere sektorspecifik regulering. Telia tilslutter sig dette.

TI bemærker, at lovforslagets begrænsninger på salg af mobilterminaludstyr er ganske vidtrækkende og vil ramme alle de dele af detailhandlen, som sælger mobiltelefoner. TI stiller sig tvivlende overfor om der er hjemmel til at regulere så store dele af handelen. På den anden side understreger TI, at det vil være konkurrenceforvridende, hvis det kun er teleselskabernes egne butikker, der omfattes af begrænsningen.

3 bemærker, at de bagvedliggende EU direktiver omfattet af 99-review direktivpakken omfatter alle såkaldte *elektroniske kommunikationsnet og -tjenester*, men ikke udstyr. Det følger endvidere af lovens § 2, at lovens anvendelsesområde retter sig mod *udbydere og ejere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, samt udbydere af nummeroplysningsdatabaser og -registre, udbydere af informations- og indholdstjenester, udbydere af adgangsstyringstjenester og indehavere af den industrielle ejendomsret til adgangsstyringsprodukter og -systemer*. Efter 3's opfattelse er således hverken i den bagvedliggende EU ret, eller i loven grundlag for at medtage en regulering af terminaler herunder, hvilket ligeledes taler imod at blande et område, der hidtil har været undergivet Konkurrencestyrelsens kompetence, sammen med IT – og Telestyrelsens kompetenceområder. Der ses heller ikke at være foretaget de nødvendige konsekvensrettelser i alle lovens bestemmelser.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

3 bemærker endvidere, at det fremgår af lovforslaget, at dette ikke er begrænset til at vedrøre teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, som er tilknyttet en abonnementsaftale, men at forslaget giver Videnskabsministeren mulighed for at fastsætte regler om bindingsperioder også for aftaler, der direkte vedrører køb af sådant udstyr uden at der er tilknyttet en abonnementsaftale. 3 finder ikke, at der er noget reelt behov for at give ministeren så bred en hjemmel.

Kommentar

Helt overordnet kan Videnskabsministeriet bemærke, at det fremsendte forslag som nævnt sikrer en præcisering af lovgivningen på området, men uden unødigt at udvide reguleringen på teleområdet.

For så vidt angår bemærkningerne om, at bemyndigelsen er unødigt bred, når der også åbnes for, at der kan fastsættes regler for erhvervsdrivende, skal Videnskabsministeriet bemærke, at dette svarer til den gældende systematik i Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på teleområdet.

3.1.5. Bindingsperiodens længde

Følgende har haft bemærkninger til dette punkt:

Dansk Handel & Service, DANSK IT, Forbrugerrådet, Forbrugerombudsmanden, ITB, 3,

Dansk Handel & Service finder det afgørende, at der i forbindelse med udvidelsen af telelovgivningens område til at omfatte reguleringen af maksimale bindingsperioder på teleterminaludstyr, der kan anvendes til mobilkommunikation, samtidig ændres i udbudsbekendtgørelsens bestemmelser om en maksimal bindingsperiode på op til 6 måneder.

Dansk Handel & Service finder således, at det er afgørende for at sikre gode konkurrencevilkår for mange teleudbydere, at der skabes rammevilkår omkring erhvervet, der muliggør, at alle udbydere har reelle muligheder for at etablere sig på markedet. Et væsentligt element i disse rammevilkår er, at teleselskaberne sikres mulighed for at kunne tiltrække kunder gennem attraktive tilbud om

levering af teleterminaludstyr sammenkoblet med abonnement på teleudbyderens ydelser. Disse tilbud nødvendiggør en rimelig bindingsperiode. Dansk Handel & Service kan i den forbindelse støtte Konkurrencerådets afgørelse fra efteråret 2004, der fastslår, at en sådan rimelig periode er på op til 12 måneder. Denne afgørelse skal efter forbundets opfattelse indarbejdes i telelovgivningen.

Det er Dansk Handel & Services opfattelse, at en bindingsperiode på op til 12 måneder er et positivt bidrag til hurtigt at udbrede ny teknologi indenfor teleterminaludstyr og de medfølgende teleydelser, da bindingsperioderne muliggør, at forskelligt teleterminaludstyr kan sælges til en for kunderne overkommelig pris.

Dansk Handel & Service fremhæver samtidig, at prisgennemsigtighed er sikret med Forbrugerombudsmandens nye retningslinier pr. 1. april 2005 om god markedsføringskik på teleområdet. Hermed er forbrugerne sikret et overblik over de samlede udgifter ved at benytte sig af et tilbud om at anskaffe sig teleterminaludstyr til en meget billig pris koblet med et tilknyttet krav om mindsteforbrug eller abonnement.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

DANSK IT finder det afgørende, at forbrugerne ikke i praksis oplever at blive bundet til det samme teleselskabs net længere end seks måneder, uanset om bindingen sker gennem et eksplicit abonnementsvilkår, gennem tillægsaftaler om fx lån eller leje af terminaludstyr eller i form af tekniske faciliteter, som gør terminaludstyr uanvendeligt hos andre teleselskaber end det oprindelige.

Lange bindingsperioder er efter DANSK IT's opfattelse til skade for konkurrencen, fordi

- bindingsperioder svækker mobiliteten, idet kunderne ikke til hver en tid har mulighed for at vælge et bedre tilbud hos en anden udbyder.
- bindingsperioder som regel kædes sammen med terminaltilskud. Det slører prisdannelsen og giver et uigennemskueligt marked, hvor det er umuligt for forbrugeren at finde ud af, om der reelt betales for terminalen eller for abonnement og samtaler.
- bindingsperioder vanskeliggør nye udbyderes adgang til markedet, idet der altid vil være en andel af ellers potentielle kunder, som stadig er bundet til deres nuværende udbyder. Begrænset adgang til markedet for nye udbydere hæmmer konkurrencen til skade for forbrugerne.

DANSK IT bemærker, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at selve bindingsperiodens længde vil blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling på baggrund af en afvejning af hensynene til såvel forbrugerne som teleudbyderes interesse i at sikre et kundeforhold i en periode af en vis længde. DANSK IT fastholder i den forbindelse anbefalingen om, at der fastsættes en maksimal bindingsperiode, der ikke overstiger seks måneder. DANSK IT ser helst en kortere bindingsperiode end de nuværende seks måneder men er samtidig opmærksom på, at der fra politisk side kan være interesse i at tage andre hensyn end forbrugerbeskyttelse.

En længere bindingsperiode end seks måneder vil efter foreningens opfattelse være til klar ulempe for forbrugerne.

Det er Forbrugerrådets og Forbrugerombudsmandens opfattelse, at der på teleområdet bør gælde en bindingsperiode på maksimalt 6 måneder.

Det er ITB's opfattelse, at forslaget vil have negative konkurrencemæssige virkninger, idet den nuværende regulering af bindingsperiodernes længde er uhensigtsmæssig og hæmmer innovation og introduktion af nye og mere avancerede produkter (med en deraf følgende større initial-omkostning ved levering) på telemarkedet, og at den derfor bør ændres. Det er ITB's opfattelse, at Konkurrencestyrelsens afgørelse vedr. salg af mobilterminaler set i det lys var et fremskridt, mens det udsendte lovforslag er et tilbageskridt.

ITB henholder sig i øvrigt til deres tidligere fremsatte forslag om, at den sektorspecifikke regulering af bindingsperiodens længde helt ophæves, alternativt at bindingsperiodens som minimum forlænges til 12 måneder.

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

ITB foreslår, at dette eventuelt kombineres med en regulering, der giver kunden adgang til, mod betaling af en forud fastsat kompensation til mobilselskabet, med en måneds varsel at slippe ud af en aftale også inden bindingsperiodens udløb, samt at det sikres, at de omhandlede produkter også tilbydes "unbundled", dvs. uden bindingsperiode.

Det er ITB's opfattelse, at en sådan regulering vil stemme langt bedre overens med både kunders og udbydernes interesse. Det vil føre til et bredere og mere differentieret produktudbud, hvor der i større omfang også udbydes mere avancerede produkter, med alternative prismodeller og længere bindingsperioder, og til at flere udbydere går ind i sådanne markeder. Dette vil, set i et overordnet samfundsperspektiv, være positivt både for udviklingen af en udbredt dansk anvendelse af avancerede IT- og telekommunikations produkter, og for videreudviklingen af den danske IT- og teleindustri set i internationalt konkurrenceperspektiv.

3 bemærker, at bindingsperioder på såvel abonnementet som på terminal har en stærk økonomisk indflydelse på selskabets drift.

3 anfører, at i de EU-lande, som Danmark normalt sammenlignes med, er der typisk ingen bindingsperiode eller også er bindingsperioden mellem 12 og 24 måneder. Det er 3's opfattelse, at en fuldstændig fjernelse af reglerne om maksimale bindingsperioder vil medføre en deregulering og bringe Danmark på linie med lande som England, Italien, Sverige, Tyskland og Holland. Såfremt denne tanke følges fuldt ud, vil det i denne sammenhæng være ensbetydende med, at samtlige teleselskaber gives mulighed for at binde deres kunder på ubestemt tid.

3 finder det givet, at en længere bindingsperiode end 6 måneder vil føre til billigere telefoner og dermed øge råderummet for det frie forbrugsvælg yderligere. Danmark er allerede langt bagefter med introduktionen af nye

mobiltelefoner og med nye avancerede tjenester. Dette skyldes efter selskabets opfattelse bl.a. de restriktive regler for bindinger sammenlignet med andre lande.

3 bemærker, at en frigivelse af bindingsperiode formentlig vil føre til længere bindingsperioder på markedet, men at det frem for alt vil øge incitamentet til at give terminaltilskud. Når terminalerne bliver billigere, vil flere kunder købe en ny telefon baseret på ny teknologi, hvilket vil fremme penetrationen og den nye 3G teknologi med øget konkurrence og teknologifremme til følge.

De erfaringer, som selskabet 3 gjorde sig i perioden med 12 måneders SIM-lock på terminalen og dermed høje terminaltilskud var, at salget eksploderede.

Endelig henviser 3 til, at de nye retningslinier for god markedsføringskik på teleområdet indgået mellem Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Dansk Handel og Service, HTS, Dansk Industri og ITB med deltagelse af IT- og Telestyrelsen samt Konkurrencestyrelsen som observatører dækker forbrugernes behov for gennemsækelighed på markedet og på priserne på terminalerne, idet det bl.a. er påkrævet at oplyse om den samlede udgift i bindingsperioden. Disse oplysninger vil skulle gives uanset bindingsperiodens længde.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

3 henviser i øvrigt til bemærkningerne fra Telekommunikationsindustrien i Danmark.

Kommentar

Mange af de afgivne høringssvar beskæftiger sig med længden af bindingsperioden.

Videnskabsministeriet skal hertil bemærke, at forslaget ud over en præcisering af kompetencefordelingen på området, har til hensigt at sikre, at der er overensstemmelse mellem kravene til bindingsperioder for både abonnementsaftaler og alle former for SIM-lås m.m. på mobilområdet. Lovforslaget fastlægger dermed ikke i sig selv bindingsperiodens længde.

Loven fastholder princippet om, at der efterfølgende kan fastsættes nærmere regler om blandt andet bindingsperiodens længde i bekendtgørelsesform.

Spørgsmålet om bindingsperiodens længde er således ikke til behandling i forhold til lovforslaget.

3.1.6. Låne- og lejeaftaler

Følgende har haft bemærkninger til dette punkt:

Forbrugerrådet, Forbrugerombudsmanden,

Forbrugerrådet forudsætter, at lovforslaget én gang for alle, tager højde for alle direkte og indirekte bindinger af forbrugerne, og Forbrugerrådet mener også, at dette syntes at være tilfældet med henvisning til lovforslagets §1, stk. 1, nr. 3: "*at sikre en række grundlæggende brugerrettigheder ... og i forbindelse med aftaler om levering af terminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester*".

Det er Forbrugerrådets opfattelse, at spørgsmålet om maksimale bindingsperioder, for så vidt angår låne- og lejeaftaler, på den baggrund ser ud til også at være omfattet af bestemmelsen.

Forbrugerrådet og Forbrugerombudsmanden påpeger dog begge, at det fremgår af de almindelige bemærkninger under punkt C, at "*Hensigten med forslaget er at sikre, at der er overensstemmelse mellem kravene til bindingsperioder for både abonnementsaftaler og alle former for SIM-låsning m.v. ...*", og at det senere under samme punkt gentages, at loven primært tager sigte på reguleringen af SIM-låsen.

Forbrugerrådet bemærker, at det dermed ser ud som om, at bemærkningerne til lovforslaget - udover abonnementet - alene omfatter binding af SIM-låsen, og dermed ikke de indirekte bindinger som eksempelvis i låne- og lejeaftaler af terminaludstyr. Forbrugerombudsmanden mener at denne formulering skaber uklarhed om rækkevidden af bemyndigelsesbestemmelsen, og både Forbrugerombudsmanden og Forbrugerrådet vurderer, at det i så fald må forudses, at teleselskaberne vil udnytte åbningen således, at forbrugerne alligevel indirekte kan bindes til et bestemt teleselskab i op til f.eks. 12 måneder via en lejeaftale.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

I et marked hvor abonnementer og terminaler i vidt omfang markedsføres og sælges som integrerede produkter, giver lovændringen efter Forbrugerrådets vurdering kun mening, såfremt det sikres, at der gælder enslydende regler om maksimale bindingsperioder, uanset om der er tale om abonnementer, SIM-låse eller eksempelvis låne- og lejeaftaler.

Forbrugerombudsmanden er af den opfattelse, at lovforslaget bør præcisere, at videnskabsministerens kompetence omfatter alle direkte og indirekte bindinger af forbrugerne, herunder bindinger i en låne- og lejeaftale.

Forbrugerombudsmanden mener, at lovforslaget også bør omfatte en binding i en lejeaftale af en telefon, således at det sikres, at en lejeaftale på ét år ikke er mulig, når blot abonnementet og SIM-låsen kan ophæves efter 6 måneder.

I lyset af SØ- og Handelsrettens dom af 15. oktober 2004 i Sonofon-sagen, hvor retten fandt, at Sonofons almindelige lejekontrakt for mobiltelefoner, hvor forbrugeren er bundet i 12 måneder, ikke stred mod markedsføringslovens § 1, finder Forbrugerombudsmanden det vigtigt, at der ved denne lovændring gøres fuldstændig op med bindinger på teleområdet, således at der gælder samme regler om bindingsperioder, uanset om der er tale om en binding på et abonnement, en sim-lås eller en lejeaftale.

Forbrugerombudsmanden er i den forbindelse ikke enig i afgørelsen fra SØ- og Handelsretten, men Forbrugerombudsmanden valgte ikke at anke til Højesteret, blandt andet i lyset af de politiske tilkendegivelser i dagspressen om, at der var behov for ændringer af lovgivningen vedrørende bindinger af telekunder.

Kommentar

Videnskabsministeriet har noteret sig Forbrugerrådets og Forbrugerombudsmandens bemærkninger om det ønskelige i, at lovændringen om bindingsperioder også kommer til at gælde for rene låne- og lejeaftaler.

Ministeriet må dog fastholde, at reguleringen af bindingsperioder i telelovgivningen ikke vedrører finansieringsordninger såsom låne- og lejeaftaler, og at det ikke med nærværende lovforslag er intentionen at ændre på dette. Reguleringen vil således kun omfatte bindinger mellem teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, og udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

3.2. Småforbruger- abonnement

Følgende har haft bemærkninger til dette punkt:

Dansk Handel & Service, TDC, Telia, Erhvervs- og selskabsstyrelsen.

Dansk Handel & Service bifalder, at småforbrugerabonnementet bortfalder, idet det vurderes, at abonnementsstypen ikke har nogen betydning for markedet eller for konkurrenceforholdene.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

TDC bemærker, at lovforslaget vil fjerne grundlaget for TDC's udbud af småforbrugerabonnement (Fastnet Mini), der koster 24 kr. mindre end TDC's almindelige fastnetabonnement pr. måned.

TDC bemærker, at Fastnet Mini kun retter sig mod brugere med en særlig kundeprofil, og at det således kun er fordelagtigt, hvis man bruger telefonen i meget begrænset omfang til udgående samtaler, men samtidig - bl.a. af hensyn til trygheden - ønsker en forbindelseslinje til omverdenen. TDC oplyser, at der typisk er tale om pensionister eller andre i en særlig social situation, aktuelt ca. 18.000 abonnenter.

Det er TDC's opfattelse, at lovforslaget ikke afspejler forbrugerhensyn over for denne gruppe, der hvis lovforslaget gennemføres, skal betale en væsentlig højere abonnementspris end i dag. TDC savner dokumentation for lovforslagets bemærkning (side 6, 4. hele afsnit) om, at *"...konkurrencen har tilvejebragt andre billigere tilbud til småforbrugere end det abonnement, der udbydes af forsyningspligtudbyderen."*

TDC sætter desuden spørgsmålstegn ved de krav fra EU, der angives som grund for nødvendigheden af denne lovændring. TDC er uforstående overfor, at det skulle være et krav fra EU, når tilsvarende ordninger findes i andre EU og EØS lande, som er underlagt det samme EU-regelsæt som Danmark. Det gælder f.eks. Storbritannien og Norge.

TDC finder, at det i det mindste klart bør fremgå, hvordan den hidtidige ordning er i strid med EU-reguleringen. I den forbindelse bør det indgå i ministeriets vurdering, hvordan lovforslaget hænger sammen med nedenstående udtalelse fra tidligere minister Jytte Hilden i forbindelse med vedtagelsen af lovgrundlaget for småforbrugerabonnementet i 1997:

"Det bemærkes i øvrigt, at EU-Kommissionen i sin generelle besvarelse af en række spørgsmål fra dansk side om de EU-retlige rammer for reguleringen af

forsyningspligtpriser eksplicit påpeger, at særlige "low user schemes" kan være en hensigtsmæssig løsning, fordi disse kan "offer customers low access prices provided their usage is below a specified threshold". Det er netop denne tankegang, der har været styrende for udformningen af det særlige småforbrugerabonnement, der indgår i reguleringsmodellen."

Telia har noteret sig, at lovforslaget lægger op til en fjernelse af forsyningspligtudbyderens forpligtelse til at udbyde småforbrugerabonnement. Telia støtter denne ændring men understreger, at et eventuelt fortsat udbud af et småforbruger-lignende abonnementer fra forsyningspligtudbyderens side bør omfattes af forpligtelsen til gensalg af abonnementer i de tilfælde, hvor der foreligger SMP på det relevante marked. Forpligtelsen til gensalg af sådanne abonnementer skal således pålægges ud fra hensynet om at sikre lige konkurrencevilkår på markedet.

Ud fra hensynet om at fremme konkurrencen, støtter Telia ændringen, der præciserer, at forsyningspligtudbyderen ikke fremover må afskære brugere fra adgangen til frit operatørvalg.

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

Erhvervs- og selskabsstyrelsen vurderer, at forslaget får små positive strukturelle erhvervsøkonomiske virkninger, da det ikke længere er muligt at låse operatørvalget på 'småforbrugerabonnementet' udbudt af TDC. Dette får betydning for udbuddet af dette abonnement, samt for de omkring 18.000 kunders valg af teleoperatør. Dette er positivt, da markedet yderligere liberaliseres.

Kommentar

Fsva. TDC's efterlysning af dokumentation for, at der findes billigere tilbud til småforbrugere end det abonnement, der udbydes af forsyningspligtudbyderen, skal Videnskabsministeriet henvise til IT- og Telestyrelsens prispjece fra februar 2005. Her fremgår det, at TDC's mini-abonnement blot er fjerdebilligst ved en sammenligning af kvartalspriser inkl. abonnement ved et forbrug på 180 min. pr. kvartal. Af prispjecen fremgår det også, at man som forbruger ved at vælge et mobilabonnement som alternativ til fastnettelefonen kan finde tilbud, der er endnu billigere.

Fsva. TDC's bemærkninger vedr. EU-reguleringen skal Videnskabsministeriet oplyse, at Kommissionen i en udtalelse af 11. marts 2004 har oplyst, at det danske småforbrugerabonnement ikke er foreneligt med EU-reglerne, idet forsyningspligtudbyderen ikke er forpligtet til at udbyde abonnementet.

Kommissionen oplyser desuden, at det ikke er muligt at lave undtagelser fra kravet om adgang til frit operatørvalg, i det omfang forsyningspligtudbyderen er underlagt dette krav i medfør af SMP-reguleringen. Videnskabsministeriet vil præcisere dette i lovbemærkningerne.

TDC henviser til en udtalelse fra 1997 vedrørende det tidligere lovgrundlags overensstemmelse med EU-reguleringen. Videnskabsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at den danske regulering af småforbrugerabonnementet og EU-reguleringen er ændret siden 1997, hvorfor ministeriet nu må henholde sig til

Kommissionens førnævnte udtalelse.

Videnskabsministeriet har ikke fundet anledning til at udfordre Kommissionens fortolkning af EU-reglerne, og da der som anført findes andre billigere alternativer, tilsiger forbrugerhensynet ikke, at de danske regler ændres så der stilles krav om, som et led i forsyningspligten, at udbyde et abonnement, der er særlig fordelagtigt for kunder med et lavt forbrug. En sådan løsning ville også sikre overensstemmelse med de gældende EU-regler.

Ministeriet har i den forbindelse noteret sig, at der ikke i øvrigt i høringen er fremkommet argumenter for en opretholdelse af den særlige regulering af småforbrugerabonnementet. En række høringssvar bifalder således en ophævelse af den særstilling, småforbrugerabonnementet hidtil har haft.

Fsva. Telias bemærkninger om, at småforbruger-lignende abonnementer fra forsyningspligtudbyderens side bør omfattes af forpligtelsen til gensalg, skal Videnskabsministeriet bemærke, at der ikke med dette lovforslag vil blive ændret i reguleringen på samtrafikområdet.

Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling

3.3. Frit operatørvalg

Følgende har haft bemærkninger til dette punkt:

TDC, TI, Telia.

TDC og TI mener ikke, at der med ændringen af § 35, stk. 1, er skabt en klarhed om, hvornår kravet om frit operatørvalg indtræder. TDC og TI finder således ikke, at den hidtidige formulering har givet anledning til en sådan usikkerhed, som bemærkningerne lægger op til.

TDC og TI finder derimod, at der med ændringen af § 35, stk. 1, er lagt op til en fortolkningsstvív, idet formuleringen af § 35, stk. 1 klart afviger fra den bagvedliggende EU-regulering i henseende til kravet om frit operatørvalg. Det fremgår desuden også af bemærkningerne til den nuværende § 35, stk. 1, at den følger reglerne i EU-direktivpakken.

TDC finder, at den foreslåede ændring af § 35, stk. 1, - i modsætning til det, der anføres i lovbemærkningerne - lægger op til at indføre et krav om fast operatørvalg i videre omfang, end der er muligt i henhold til den bagvedliggende EU-regulering, og at den danske lovtékst med ændringen ikke længere vil være EU-konform.

TI finder det overraskende, at det er nødvendigt, at ændre på teleloven på dette punkt allerede forinden den første afgørelse baseret på markedsanalyser er gennemført og TI har svært ved at se, at en ændring af den danske lovtékst, så den ikke længere har samme ordlyd som det bagvedliggende EU-direktiv, skulle medføre, at teleloven hermed skulle blive mere EU-konform.

Telia støtter præciseringen af, at kravet om frit operatørvalg skal gælde for udbydere, der har SMP på et marked for udbud af tilslutning i offentlige telefonnet, herunder at konkurrencesituationen på trafikmarkederne ikke har betydning for kravet om frit operatørvalg.

Kommentar

Fsva. TDC's og TI's bemærkninger om, at den hidtidige formulering af § 35, stk. 1, ikke har givet anledning til en usikkerhed, og at der med ændringen ikke er skabt en klarhed om, hvornår kravet om frit operatørvalg indtræder, skal Videnskabsministeriet henvide til beskrivelsen i de almindelige bemærkninger.

Det fremgår af bemærkningerne, at de gældende regler vil kunne føre til, at kravet om frit operatørvalg vil skulle ophæves, hvis der måtte være opnået reel konkurrence på et trafikmarked. Det fremgår videre, at en *"ophævelse af kravet vil kunne medføre, at berørte brugere vil være tvunget til at skifte selskab. Som følge heraf vil der kunne ske en begrænsning af konkurrencen med den konsekvens, at der formentlig vil skulle re-reguleres, således at kravet om frit operatørvalg genindføres"*.

Med lovforslaget præciseres det, at kravet om frit operatørvalg vil gælde for udbydere, der har stærk markedsposition på et marked for udbud af tilslutning til offentlige telefonnet (et abonnementsmarked).

**Ministeriet for Videnskab,
Teknologi og Udvikling**

Fsva. bemærkningerne om, at den danske lovtekst med ændringen ikke længere vil være EU-konform, skal Videnskabsministeriet oplyse, at Europa-Kommissionen med brev af 7. marts 2005 har tilkendegivet, at den foreslåede ændring vil være i overensstemmelse med de gældende EU-regler.